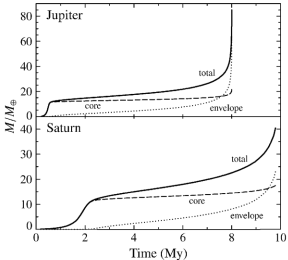

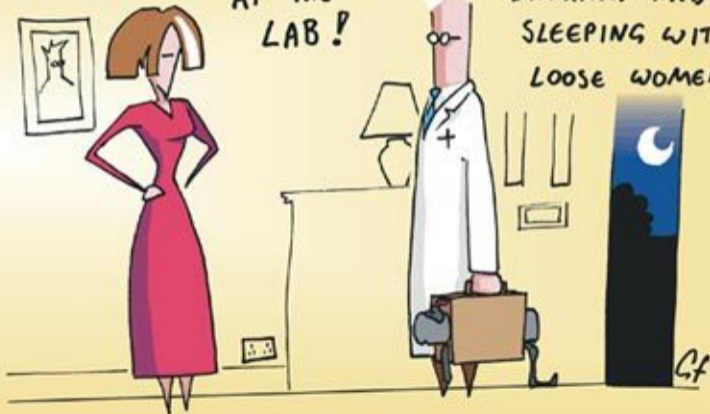
Obr. 13 — Vznik planetárního embrya z planetesimál. Vlevo závislost excentricity e dráhy planetesimál na velké poloose a , vpravo rozdělení velikostí souboru planetesimál. Časová škála vývoje je 10^6 let. Převzato z [1], Kokubo a Ida (2000).

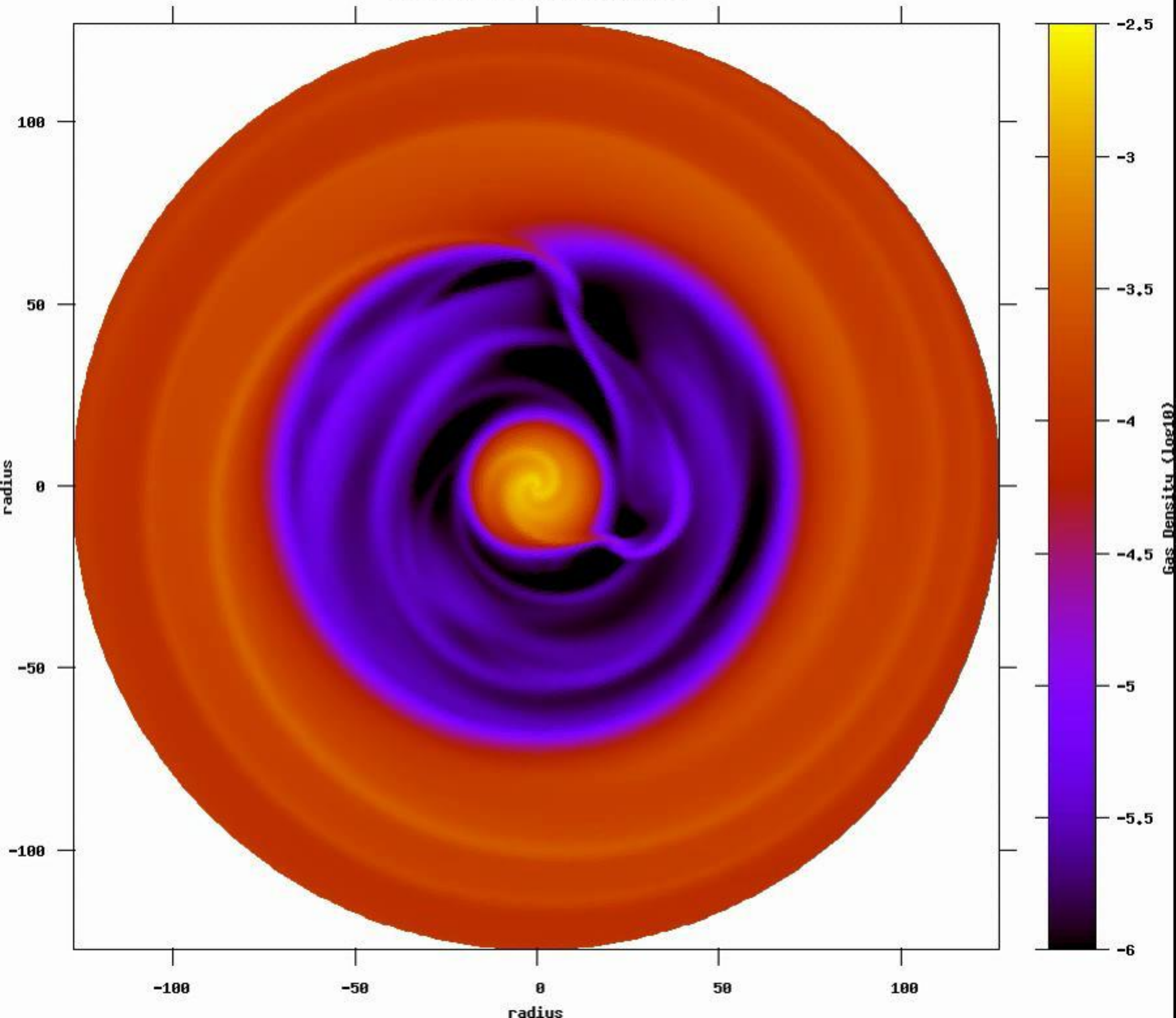

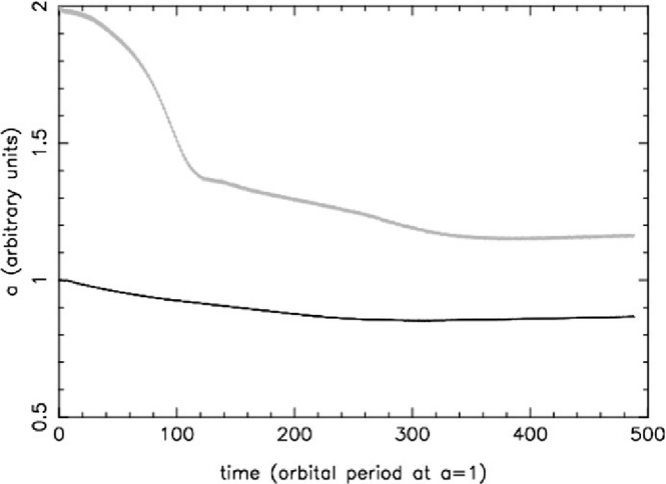
Obr. 16 — Hmotnost Jupiteru a Saturnu v závislosti na čase. Odlišeno je jádro z pevných látek (čárkovaně) a plynná obálka (tečkovaně). Převzato z [1], Pollack aj. (1996).

YOU SHIT!
YOU'VE BEEN
AT THE
LAB!

NO! HONESTLY NOT!
I'VE BEEN ERRR...
DRINKING AND
SLEEPING WITH
LOOSE WOMEN

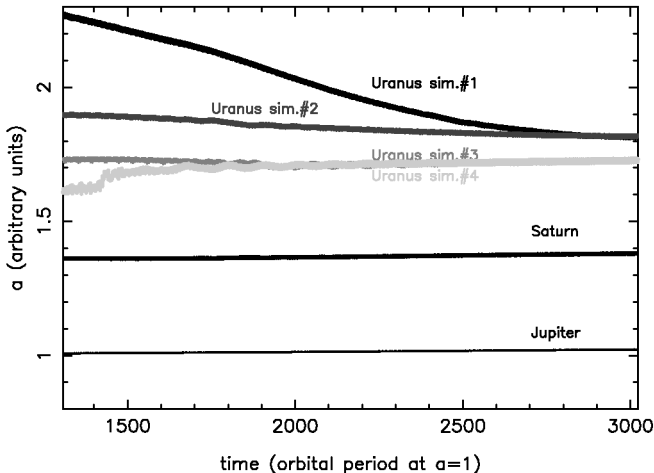
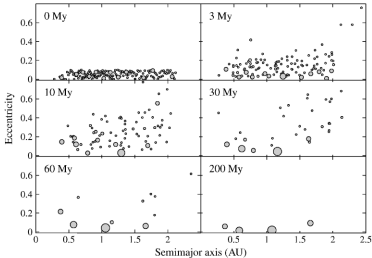
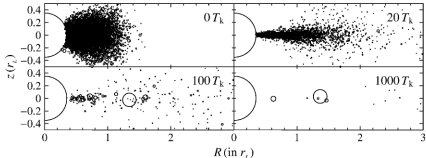

FIG. 2.—Evolution of Uranus, after it was added to the simulation presented in Fig. 1. Four simulations are presented. In the first (*black curve*) Uranus is started beyond the 1:2 MMR with Saturn. During its inward migration it passes across the 1:2 MMR and eventually gets trapped into the 2:3 MMR. In the second simulation (*dark-gray curve*) Uranus is introduced between the 2:3 and 1:2 MMRs with Saturn. Again, Uranus gets captured into the 2:3 MMR. In the third simulation (*medium-gray curve*) Uranus is started between the 3:4 and the 2:3 MMRs with Saturn and gets captured in the former. In the fourth simulation (*light-gray curve*) Uranus is started between the 4:5 and 3:4 MMRs and evolves outward until it is captured again in the 3:4 MMR. The evolution of Jupiter and Saturn is essentially the same in all the simulations, so we only present one example.

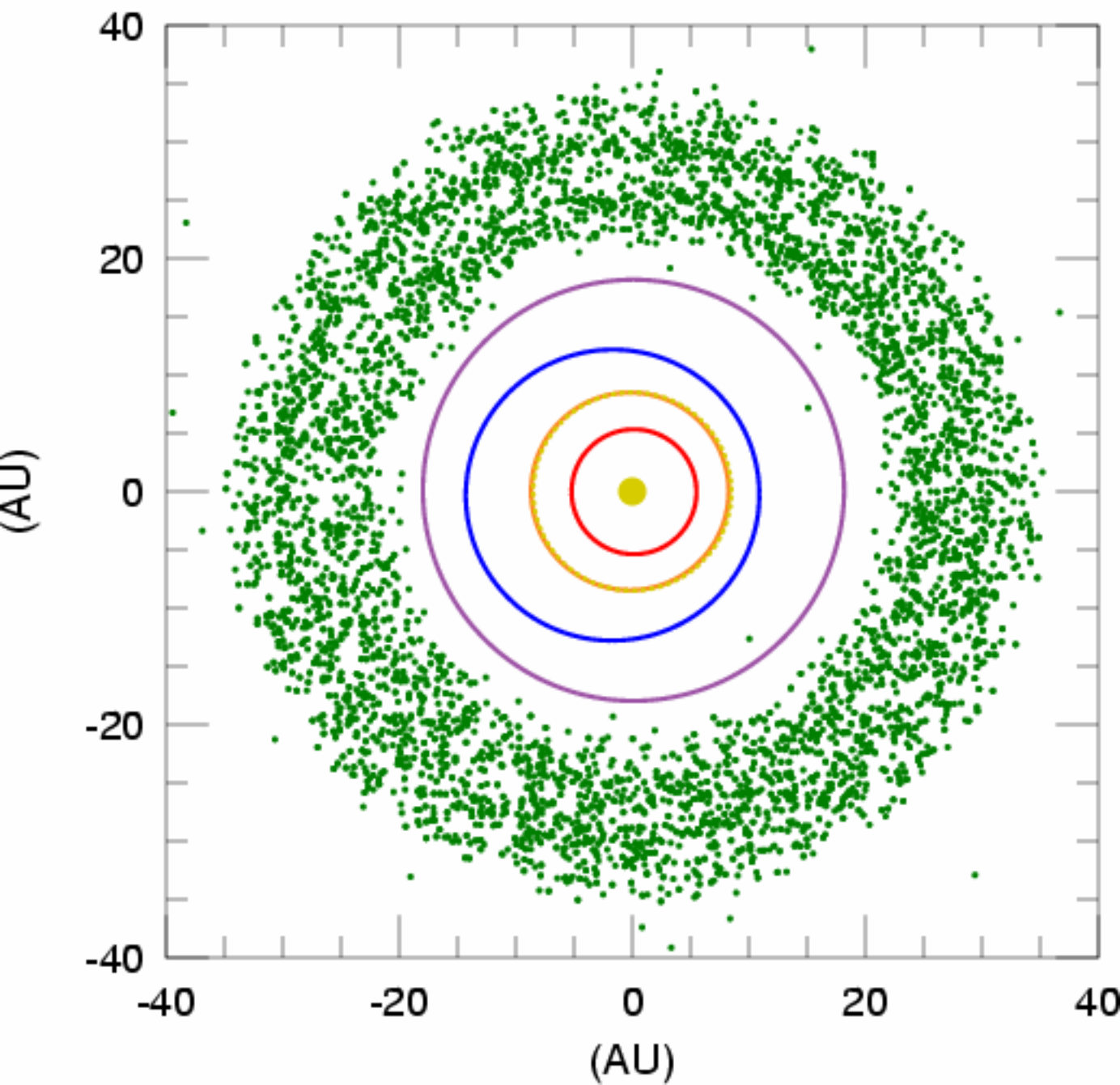

Obr. 14 — Formování terestrických planet z planetárních embryí. Časová škála je zde asi 10^6 let.
Převzato z [1], Chambers (2001).

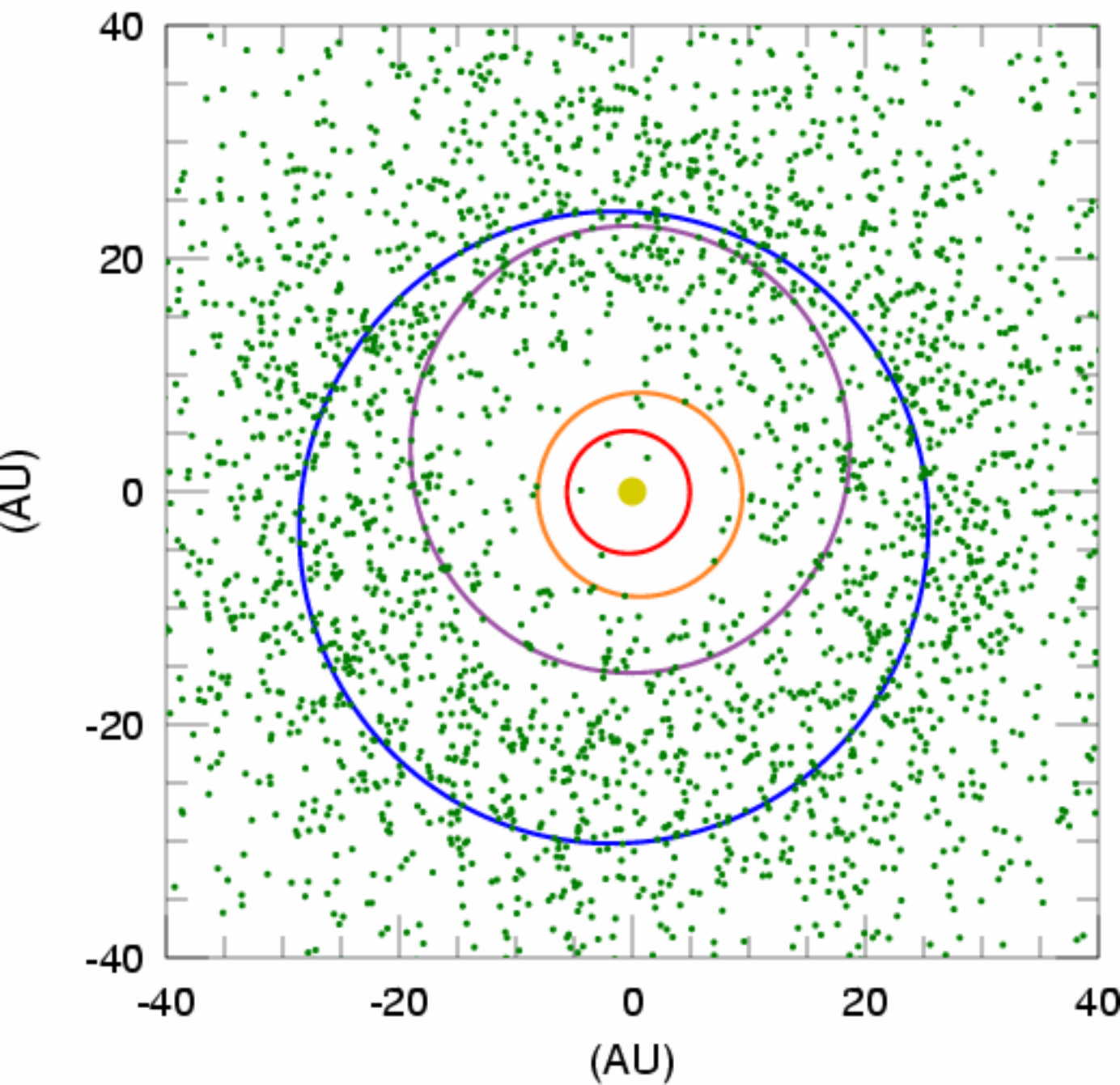

Obr. 15 — Model vzniku Měsíce v protolunárním disku obklopujícím Zemi po velkém impaktu. Vzdálenosti na osách jsou v jednotkách Rocheových poloměrů r_L ; půlkružnice okolo počátku znázorňuje Zemi. Disk úlomků má zde hmotnost $0,4 M_\oplus$ a rozkládá se v těsné blízkosti, jen několik zemských poloměrů daleko. Všech 10^4 částic je zobrazených v jedné rovině (R, z), i když ve skutečnosti jsou rozptýlené okolo Země. Jednotka času $T_k = 7$ h je keplerovská oběžná doba ve vzdálenosti r_L ; dá se tedy říci, že „Měsíc vzniknul asi za měsíc“. (Za následující miliardy let způsobily gravitační slapy mezi Zemí a Měsícem vzdálení Měsíce od Země až na současných $60 R_\oplus$.) Převzato z [1], Kokubo aj. (2000).

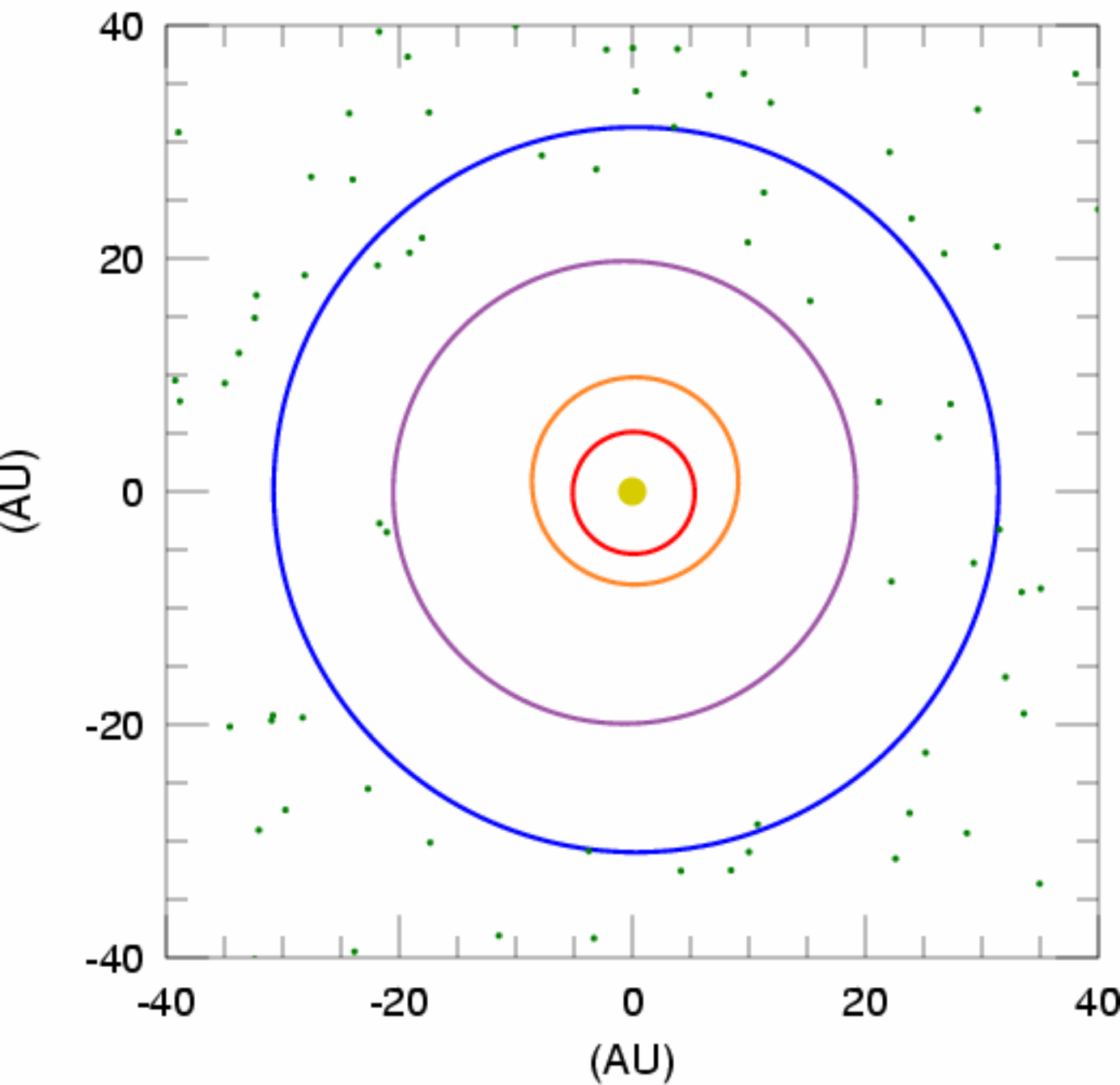
t=878 Myr

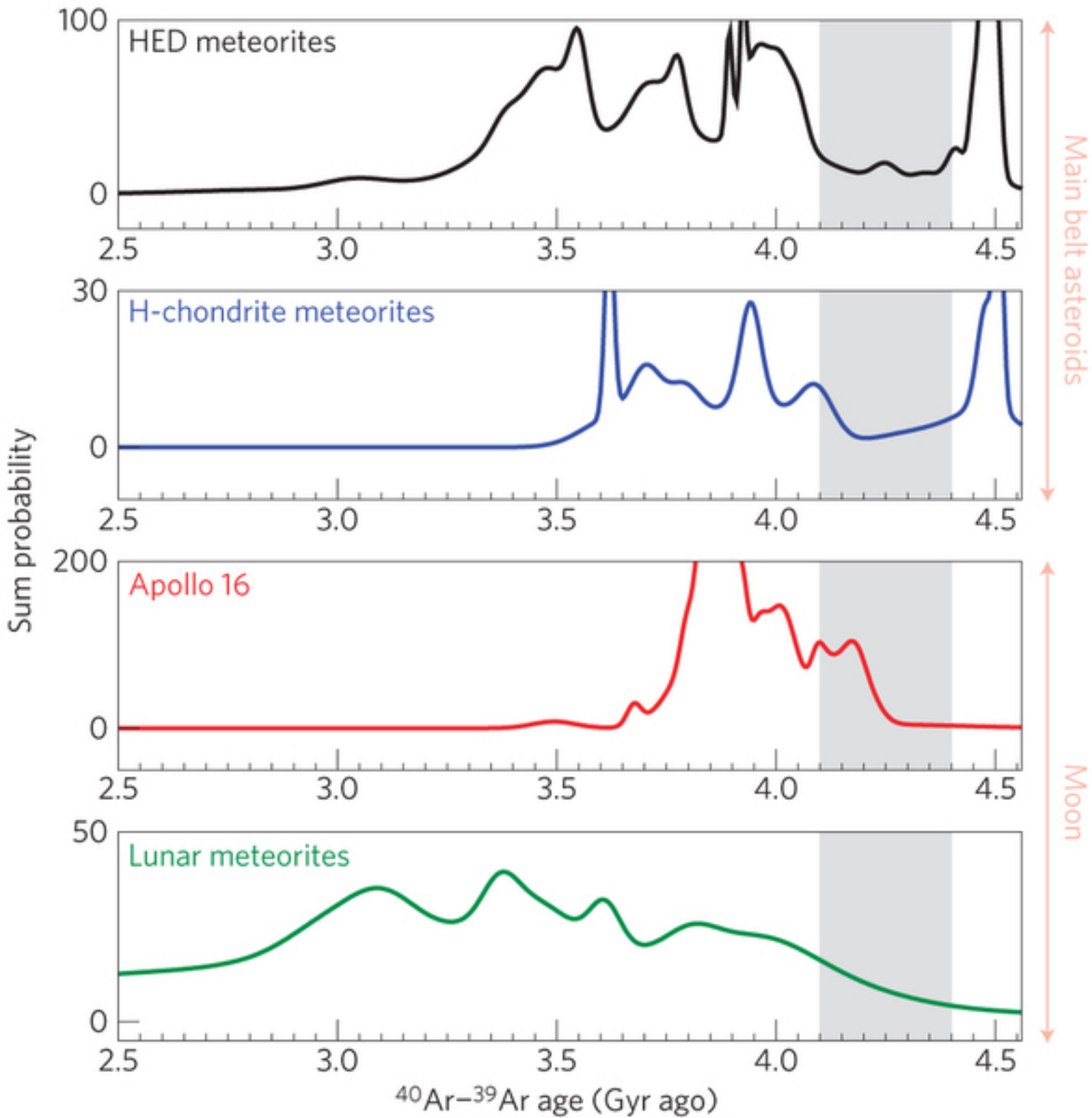

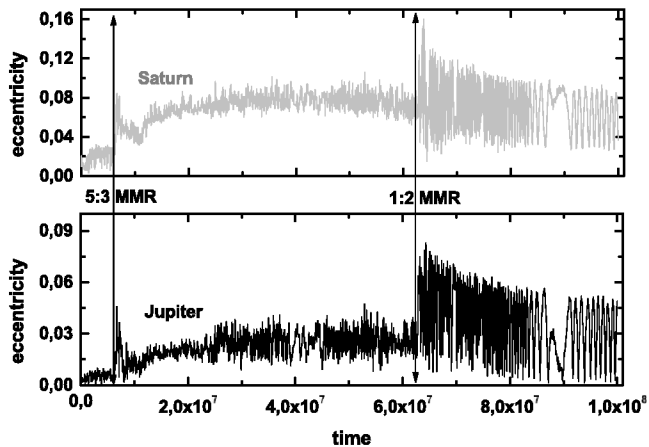
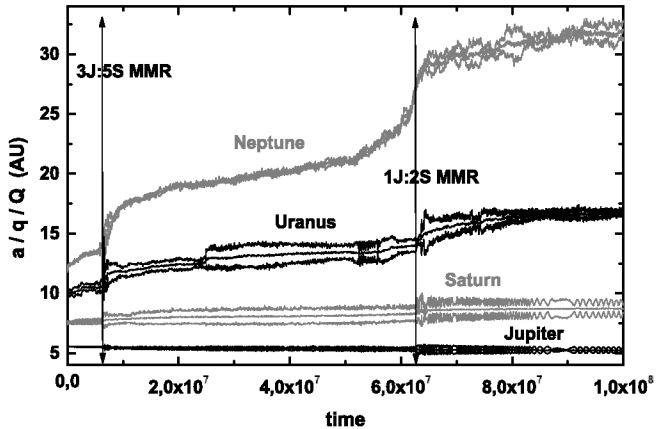
t=885 Myr

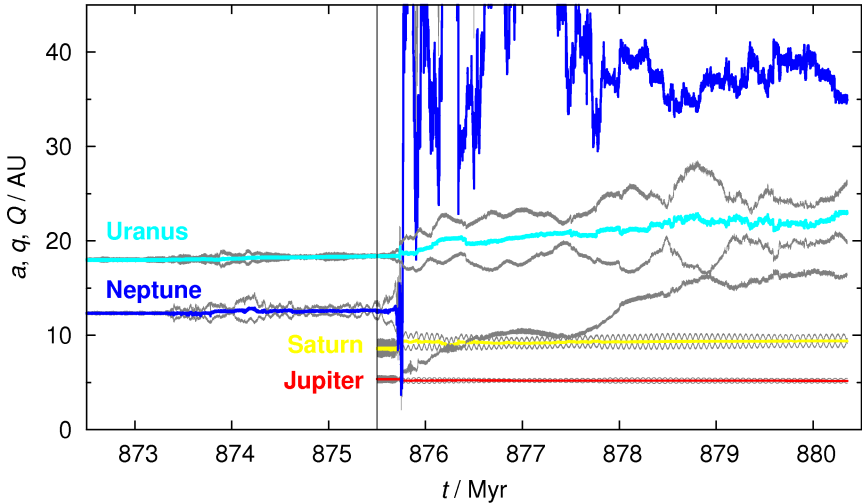

t=1213 Myr

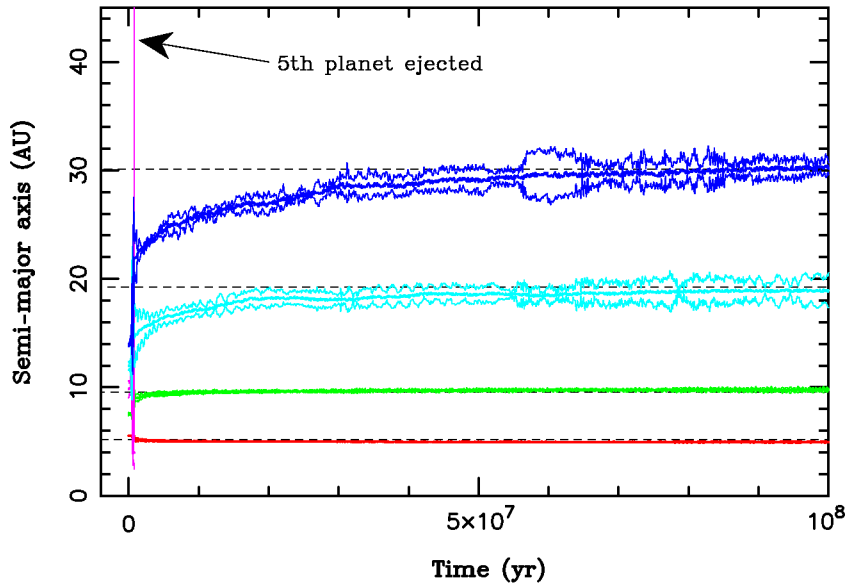

Figure 2. Orbit histories of giant planets in a simulation with five initial planets. The five planets were started in the (3:2,3:2,4:3,5:4) resonances, $M_{\text{disk}} = 50 M_{\text{Earth}}$, and $r_{\text{in}} = 15$ AU. After a series of encounters with Jupiter the inner ice giant was ejected from the solar system at 8.2×10^5 yr (purple path). The remaining planets were stabilized by the planetesimal disk and migrated to orbits that very closely match those of the outer planets (dashed lines).

"They say this is the closest Mars has been to Earth in 60,000 years."